

Lions Club Ekenäs

50 år

Lions Club Ekenäs

Presidentens förord

Lions Club Ekenäs firar 50-årsjubileum i oktober 2008. Björn Björkqvall, lektor i religion och filosofi vid Ekenäs samlyceum, tog initiativet till att grunda LC Ekenäs. Den 1 april 1958 bildades klubben och charterfesten hölls den 25 oktober samma år. Då LC Ekenäs grundades för 50 år sedan stod LC Lohja som fadderklubb.

Vid olika jubiléer som hållits i vår klubb har det getts ut historiker. Nu vid 50-årsjubiléet ges den i en ny utformning som benämns jubileumsskrift.

Först beskrivs klubbens tillkomst och lionsrörelsens uppkomst i Finland, varefter följer en allmän översikt över Lions Club Ekenäs verksamhet. Därefter berättar den enda kvarvarande chartermedlemmen Johan Rappe om sina hägkomster. I specialtexter skrivna av lionsbröder som har varit länge med i klubben och i specialintervjuer kan man läsa om olika aktiviteter. Ladylions har sedan början aktivt medverkat i klubbens verksamhet och de har fått en egen text i jubileumsskriften.

Jubileumsskriften har sammanställts av Märten Kevin och för layouten står Kaj Koivumäki.

Tack vare befolkningens välvilliga inställning har vi kunnat ha vår mångsidiga verksamhet, vari också har ingått större projekt, såsom den av barnen högt uppskattade Lions Park. Den senaste och fjärde större donationen gäller Ijugarbänken som överläts till Ekenäs stad på sommaren inför klubbens 50-årsjubileum.

Klas Dahlqvist
President i LC Ekenäs

Bengt Björkholm 18.1.1927-17.8.2008

LC Ekenäs fick två månader före sitt 50-årsjubileum sorgebudet att den äldsta, aktiva klubbmedlemmen Bengt Björkholm hade avlidit. Broder Bengt var aktiv inom klubben in i det sista. Han såg säkert förväntansfullt fram emot jubiléet.

Hans bortgång kom oväntat för både de anhöriga och lionsklubben. Ännu några dagar före sin död kontrolläste han texter i denna jubileumsskrift. Broder Bengt kände bra till verksamheten i klubben sedan starten för 50 år sedan. De fyra första åren var han inte medlem, men hjälpte till i praktiska arrangemang. Han hade ett fenomenalt minne. Sälunda är han intervjuad i några texter i jubileumsskriften och har dessutom anlitats för den som informationskälla i flera sammanhang.

Klubben bevarar Broder Bengt i tacksamt minne.

Klubbens tillkomst

Initiativtagare till LC Ekenäs var lektor Björn Björkqvall, som undervisade i religion och filosofi vid Ekenäs samlyceum. Han började bereda jordmänen för klubben senhösten 1957 och hans strävan bar snabb frukt. Ett möte kunde hållas den 1 april 1958 för att definitivt besluta om att bilda klubben. I mötet deltog 22 medlemmar. Charterfesten ägde rum den 25 oktober 1958.

De 22 medlemmarna var: Sigfrid Berlin, Björn Björkqvall, Henrik Cederlöf, Birger Fogelholm, Herbert af Forselles, Sigurd Granqvist, Bror-Anton Granvik, Roy Hedman, Arne Johansson, Uno Karbin, Erik Lannert, Bruno Lindström, Nils Nyberg, Sven Nyberg, Hugo Pettersson, Erkki Poroila, Rurik Rancken, Johan Rappe, Lauri Sarporanta, Clas-Olof Selenius, Unto Vuorela och Åke Åkesson.

Då beslutet fattades, informerade distriktsguvernören Henrik Koskimies samt zonordföranden Reino Nurmi och presidenten Steffan von Weissenberg, de två sistnämnda från fadderklubben LC Lohja, om lionsrörelsen och dess syften. Reino Nurmi var den nybildade klubbens personliga fadder.

LC Ekenäs blev en svenskspråkig klubb och har så förblivit. Det konstateras i 10-årshistoriken att det bland chartermedlemmarna fanns två rikssvenskar och ett flertal andra medlemmar som dåligt eller inte alls behärskade finska. Snart invaldes därtill som nya medlemmar bl.a. en tysk, en österrikare, en schweizare och en dansk. Det blev Lions International så det förslög, lyder där en kommentar.

På det konstituerande mötet i april tillsattes en interimstyrelse bestående av Björn Björkqvall som president, Lauri Sarporanta som I vice president, Herbert af Forselles som II vice president, Erkki Poroila som sekreterare, Nils Nyberg som skattmästare och Erik Lannert som klubbmästare och Tail Twister. Den här styrelsen omvaldes på första valmötet i maj för att den - som det framhölls - "skulle få tillfälle att bättra sig". Den hade bl.a. att utforma stadgar och komma med idéer till aktiviteter.

Då detta skrives hade LC Ekenäs 34 medlemmar, varav 4 privilegierade, bland dem en enda kvarvarande chartermedlem, Johan Rappe. Antalet medlemmar har i tiden varit ända upp i några över 40.

Fadderklubben LC Lohja var den första lionsklubben i Västnyland. Ett år före LC Ekenäs grundades sedan LC Hanko-Hangö i den här landsändan. År 1961 stod LC Ekenäs fadder för både LC Karis-Karjaa och LC Helsingfors/Centrum. Ekenäsbrodern Hans Broman var personlig fadder för kariskubben. LC Helsingfors/Centrum tillkom genom att charterpresidenten i LC Ekenäs, Björn Björkqvall hade flyttat till Helsingfors. År 1971 blev LC Ekenäs fadder för ytterligare LC Tenala-Bromarf och LC Pedersöre, vilka fick tidigare ekenäslions som charterpresident. LC Lohja och LC Helsingfors/Centrum upphörde dock för några år sedan. I motsats till tidigare har lionsklubbar på olika håll i landet på senare tid upphört med sin verksamhet. **M.K.**

The
International Association
 OF
Lions Clubs
CHARTER

To All to Whom These Presents Shall Come:
GREETING

Row He that the International Association of Lions Clubs has granted, and by these presents does grant to the Members, whose names are hereunto affixed and to all regularly elected members and their successors, this Charter fully constituting them a Local Club, under the name and title of

THE LIONS CLUB OF
Ekenäs

Located at Ekenäs, Finland with all the rights and privileges given to members of the International Association of Lions Clubs, according to the rules and regulations of the constitution and by-laws of the International Association now in force, or hereafter enacted.

This Charter shall be in full force and effect from the day of the date hereof, and for such time as the Members of the Local Club shall conform to the laws and rules of the International Association; otherwise this Charter shall be revoked.

In Witness Whereof, the International Association of Lions Clubs has authorized its President and Director-General to affix their signatures, and caused the seal of the Association to be hereunto affixed this 25th day of June in the year of our Lord 1958

R. Roy Leaton Director-General *Edward A. Barry* President

Charter Members

Uffe Kalle
Hans Wadby
Arne Frøelke
Hannes Jönsson
Sigvald Grønning
Per Johan Sørensen
Arne Johansson

Uffe Kalle
Kurt Laurén
Ernst Lindström
Per Olin
Hilbert
Per Eriksson
Elli Toole

Roy Leaton
Yvan Papp
Sam Caputo
Charles Williams
W. H. Hinkle
E. H. Hinkle

LC Ekenäs charterbrev från år 1958.

Finländska Lions fadder Arne Ritari på besök

LC Ekenäs hade besök av den finländska lionsrörelsens fadder Arne Ritari och hans lady Kaarina den 23 juli 1992. Under sin vistelse i Ekenäs besökte de först stadsdirektör Göran Wide. Därefter bjöds de på lunch med LC Ekenäs som värd. Där var också representanter för LC Karis-Karjaa närvarande.

Arne Ritari var verksam i resebyråbranschen. Startprocessen för lionsrörelsen i Finland skedde genom de två affärsbesök han gjorde här åren 1948 och 1949, varvid han berörde också Lions med bl.a. Paul Suni, chef för American Overseas Airlines i Finland, och René Nyman, som var chef för KLM-Royal Dutch Airlines byrå i Finland. Det ledde dock ännu inte till något konkret. Ritari sände sedan ett brev till Lions International om sin positiva syn på möjligheterna att grunda lionsklubbar i Finland, inte bara i Helsingfors, utan också på andra orter. Han berörde i förbifarten också "järnridån", alltså de politiska farhågorna, men trodde inte att finländarna så mycket fruktat det.

Ritaris brev till internationella kontoret ledde till ökad aktivitet från det hållet. Man hade där redan vid chartern av Stockholmsklubben år 1948 planerat en resa till Helsingfors, men det hade inte blivit något därav på grund av nya svenska klubbar och en klubb i Oslo. Våren 1949 hade Sveriges DG Torgny Lange och distriktssekreterare Hadar Wahrenby planerat en resa till Finland, men också den hade inahiberats. Internationella kontoret överförde sedan skötseln av de praktiska ärendena på expansionsavdelningens chef Ray Hansen och Wahrenby, som hörde till Stockholmsklubben och från den 1 januari 1950 officiellt var internationella kontorets specialrepresentant i Skandinavien med uppgift att organisera och öka antalet klubbar.

Ritari meddelade via internationella kontoret till Wahrenby namnen på sju finländare, som eventuellt kunde bilda fröet till en finländsk klubb. Tre av dem var dåvarande flygbolaget Aeros försäljningschef Carl-Johan Gripenwaldt, KLM:s chef i Finland René Nyman och direktör Paul Suni, som övergått till Pan American Airways. De deltog ända till slutet i förhandlingarna och var också med och grundade sålunda den första lionsklubben i Finland, LC Helsinki-Helsingfors. Ritari har berättat, att det var René Nyman som i slutskedet höll i tyglarna och kallade samman intresserade personer med hjälp av bl.a. Paul Suni. Klubben grundades den 14 augusti 1950 i Hotell Kämperspegelsal och dess Charter Night hölls på samma plats den 22 september 1950.

Finlands ömtåliga ställning

Det har framgått att Finlands politiska situation inte lämnades helt obeaktad, då införandet av lionismen i Finland aktualiserades. Wahrenby hade förtroendefullt berört saken med Ritari. Det har konstaterats att Finlands ömtåliga ställning fanns med i bakgrunden så länge klubben i Helsingfors ensam representerade lionismen i Finland. Så ömtålig kändes Finlands ställning dock att de första förberedande mötena i Hotell Kämp våren och sommaren 1950 hölls bakom stängda dörrar.

René Nyman berättar i sina memoarer "Vettä, viintä, tuulta ja tyyntä" om ett besök hos sin fars goda vän, Helsingfors överborgsmästare Eero Rydman den 14 juli 1950. Nyman ville tala med

LC Ekenäs pastpresident Göran Dahlqvist i samtal med lady Kaarina Ritari. I mitten finländska lionsrörelsens fader Arne Ritari, som just mottagit LC Ekenäs standar.

honom om grundandet av lionsklubbar i Finland. Överborgmästaren hade sagt: ”Ta det lugnt. Skynda långsamt. Vår stora granne kan uppfatta Lionsrörelsen som amerikansk propaganda.” Nyman konstaterar: ”Vi följde borgmästarens råd. Vi skyndade långsamt. Vi var tillsvidare den enda klubben i Finland.”

Arne Ritari har kallats den finländska lionsrörelsens både fader och fadder. Han var kanadafinländare i tredje generationen. Både hans farfar och far hade på 1890-talet flyttat till Kanada och arbetade sedan i gruvor i Copper Cliff och Sudbury. Släktrötterna var i Sydösterbotten. Arne Ritaris föräldrar bodde redan i Kanada, men hans mor ville att sonen skulle födas i Finland. Modern reste därför sålunda dit bara för födseln och sonen föddes den 7 mars 1906 i Seinäjoki.

Ritari slog först in på försäkringsbanan och hade snart en egen byrå, Ritari Insurance. Senare drev han ett företag i försäkrings- och resebranscherna, Ritari Agencies Ltd. Han kallades till medlem i Sudbury Lions Club 1933. Ritari blev en central gestalt inom lionismen i Finland. Han närvar tillsammans med sin hustru Kaarina ofta på riksmötena och andra lionssammankomster. Uppskattningsvis blev det åtminstone 40-50 resor till Finland under årens lopp. Arne Ritari avled den 18 oktober 1996.

Till Arne Ritaris ära bildades en Arne Ritari-stiftelse år 1986 inom Finlands Lionsförbund. I samband med ett guvernörsrådsmöte i Seinäjoki våren 1987 planterades en Arne Ritari björk i närvaro av båda makarna Ritari i Törnävä park. År 2006 avtäcktes en minnessten över honom i samma park, då Finlands Lionsförbunds årsmöte hölls i Seinäjoki.

Mårten Kevin

Några kommentarer till mitt medlemskap i Ekenäs Lionsklubb, samt några säregna händelser under min aktiva tid

Etiken, att man i en Lionsklubb ej skulle diskutera politik och religion uppskattade jag och idén att hjälpa där samhället ej hunnit med att vara till hjälp var tilltalande.

Krigstidens umbäranden var ännu ej helt åtgärdade i människors tillvaro. Kan bara nämna att Dragsvikspojkarna vid den årliga paraden äntligen visade att undernäringens tid var över.

Dessutom hade jag erfarenhet av yrkesorganisationer och sällskap för ömsesidig beundran, som gjorde att det var tillfredsställande att försöka vara litet samhällsnyttig, varför jag valde Lions. Dessutom bra att medlemsrekryteringen blev alltmera övergripande och gällande de flesta yrkesutövare.

Bröder med erfarenhet från sinnessjukhuset, som det då hette, visste mer än de flesta vad som fattades i samhället. Militär erfarenhet var en mycket god hjälp för organiserandet av våra aktiviteter. Likaså de som hade företag- eller tjänstemannabakgrund.

Många av dessa bröder lämnade tyvärr detta jordiska alltför tidigt. Man är dem stor tacksamhet skyldig och glad för att ha fått vara medbroder till sådana fina människor.

Brödernas fruar har också satt outplånliga spår i mitt minne. De var ofta utomordentligt hjälpsamma och plockade upp frågor som vi män inte kommit att tänka på. Egentligen ett typiskt förhållande som vi fortfarande dagligen erfar i samhällssamvaron. Resultatet var och blev ofta att klubben utförde betydligt fler och tacknämliga aktiviteter, ovärderligt. En uppskattande känsla av tacksamhet går till dem.

Etiken

Etiken styrde mig också därhän att jag protesterade när Lionsmedel delades ut till behövande och man i tidningspressen fick läsa om vilken Lionsbroder som representerade klubben och även mottagarens namn - att Lionsklubben delade ut medel OK, men det finns och fanns inga motiv för att någon broder skulle ha tummarna i västen!!

Ibland beslöts att någon affär eller butiksbusse skulle vara vårt ombud, d.v.s. ge till exempel frukt till behövande, för vilket klubben betalade. Fick på nöten en gång då jag avtalade med en butiksbusssägare som sade: "Jaha du vill ordna det som jag sedan en tid har avtal med" och så nämnde han med vem. Detta var dock inte en Lionsbroder. Det visade sig att jag för mig själv tänkte: "Jasså även han." En tankeställare eller hur. Det är så lätt att kategoriskt tycka si eller så om andra!!

Ibland undrade vi om socialansvariga ger för mycket till någon hjälpbehövande och man får inte veta varför. Lions "hjälp" också. Alltså helt överdrivet beteende. Och vederbörande inhandlar

LC Ekenäs hjälpte till med potatisplockning en regnig böst hos klubbmedlemmen Johan Rappe på Olsböle i Tenala. Hans "Atte" Broman jämte lady Elvi här i färd med att fylla korgen.

överdyrt t.ex. kläder. En ordförande i vår socialkommitté sade en gång: "Ibland undrar man om det finns "hyggliga" fattiga!!" Och det var en broder som hade ett gediget ansvar för sin uppgift!

Apropå socialansvariga i samhället fick vi veta att en rullstolsbehövande inte kunde få hjälp för hennes sjukdom fanns ej i socialstatuterna. Lions drev igenom med eftertryck och rullstol "hittades".

Ännu ett Lionsetiskt beteende. Vi var på besök hos Lionsklubben i Hässelby strax väster om Stockholm. Mycket givande. Samtidigt besökte jag Lions International, Northern European Office på Blasieholmen, Stockholm. Alltså mitt i stan. Där kunde man köpa med Lionseblemet babyhaklapp, juvelskrin, puderdosor, hylsa till läppstift med spegel, lejon på valnötsfot, pillerask i pärlemor, dambrosch med strass och hängande lejon, aftonväska i guldskinns etc, etc. Medlemsmärken av alla slag OK, men allt detta krasas med Lionseblemet på gjorde att jag storknade = "nej, nej, nej ovärdigt Lions."

Ytterligare ett Lionsetiskt beteende. När vår broder Gerhard Woll lämnade oss och återflyttade till sitt hemland Tyskland hade vi skickat med honom ett bevis över att han tillhörde vår klubb och vi förväntade att han skulle tagas emot av den Lionsklubb som fanns på hans nya bostadsort. Upptagen blev han och var på möten Du och Bror med alla i klubben, men ej i övrigt. Vad är detta för Lionsetik?? Tangerar totalitärt beteende. Man är besviken lindrigt sagt.

Episoder

Så några episoder, som sekreterare under två av de första åren minns jag att det var ett fruktansvärt nojs på ett möte. Jag åskade ljud och sade: "Är detta ett kafferep lägger jag ner pennan. Om det är ett lionsmöte skall jag göra mitt bästa."

Som president 1965-1966 fick jag på huden för att det eller det ej sköttes eller ännu var på gång. Brukade klara av problemet med att utse kritikern till kommittéordförande för den ställda frågans lösning. På följande möten bad jag om utlåtanden. I de flesta fall hade ingenting hänt. Så vederbörande var ganska tyst i fortsättningen.

På ett tidigt vårmöte blev jag kritiserad då jag enligt frågeställaren inget åstadkommit som president. Erik Lannert överlämnade en stor bild av ett sovande lejon i ett träd.

När jag överlämnade presidentskapet satte jag ett litet sittande lejon gjort av rep till klubben och sade: För egen del anser jag att en väsentlig förbättring skett. Det lejonet finns kvar i klubben.

Kontrovers blev det i samband med klädseln vid klubbhögtidligheter. Någon lobbade med emfas för att vi skulle ha frack. Jag opponerade mig, de flesta av oss äger ingen frack, så jag förespråkar mörk kostym och fick epitetet kostymföreningschef, men mörk kostym blev det!! Tack och lov!!

Ännu några episoder. Någon ansåg att Lionscertifikatet skulle följa oss i graven när vi lämnar denna jordiska tillvaro. Jag opponerade mig kraftigt och vi kom i ett ordentligt gräl, men någon dag senare var vi två de första på plats för arrangemanget för trav- eller pilkningstävlan på Genarbyträsket. Allt väl igen och vårt samarbete i fortsättningen hur bra som helst.

Vid ett tillfälle fick vi veta att en familjefar någonstans i Savolax blivit svårt skadad och familjen var i nöd. Vi sände under någon tid både frukt, socker och penninghjälp till familjen. Broder Lauri Sarporanta besökte en sommar familjen, men hade svårt att hitta rätt: "Jasså Du skall ha också!" Var det någon som kommenterade när han frågade om vägen. Det visade sig att familjen fabricerade hembränt.

Diskussionen i klubben blev het. En del bröder ville fortsätta våra försändelser då familjen började förtjäna sitt uppehälle (på vårt socker och vår frukt). Andra: "Vi måste sluta omgående." Och så blev det självklart.

Lionsbröderna ställde man- och kvinnogrant upp för oss på Olsböle med potatisplockning. Tror det var 1968, en regnig höst. Kaffe och smörgås på fältet och avtackning av mig: "Tack bästa lions för denna fina hjälp, nu har ni alla tillsammans plockat lika mycket som gamla Hilma gjorde igår." Jag höll på att bli skinnflådd förstås.

Vid ett tillfälle något av de första åren hade vi loppmarknad på Stallören. Jag blev anmodad att sälja glass, vilket lyckades häpnadsväckande bra, så jag utsågs till bästa glassförsäljare i Västnyland.

Johan Rappe
Chartermedlem

En gång erhöill styrelsen från medlemskommittén ett utlåtande om en person som ansågs kunna bli en värdig medlem i klubben. Bland de meriter vederbörande hade sades det att han var väderhäftig (avsågs vederhäftig förstås). Han antogs utan kommentarer till klubbmedlem, men det anmärktes att det vore bra om han inte var väderhäftig på våra möten.

Julfinalen

När detta skrives i januari år 2008 har just Lions julfinal gått av stapeln. Erinrar mig de första åren av detta evenemang som innebar en scen eller tablå i Folkskolans aula med en ovärderlig regi av Alvar Lindblad och fin musik av Claes Andersson. Jag fick då spela Judas, men steg så småningom till att föreställa Herodes några år då vi enbart hade fackeltåg genom staden och något program på torget. Det hela gestaltades över de vice männens besök hos Herodes och konsekvensen av detta. Vissa berömdheter engagerades, t.ex. Barbara Helsingius. Samtidigt ordnades lotterier av olika slag olika år. Ett år var det en säck fylld med potatis från Olsböle. Frågan var hur många potatisar säcken innehöll. Jag och en poliskonstapel räknade potatisarna, som hälldes ut på golvet i stadens finka. Utan att skryta var det första och enda besöket av mig i en arresteringslokal.

För övrigt är det för mig bara att konstatera att mina personliga åtaganden var av sådan art de tog all min tid i anspråk och jag var tvungen att bli passiv medlem redan så tidigt som i början av 1970-talet. Trots detta blev jag anmodad vid klubbens 25-årsjubileum att hålla tal till KVINNAN. En stor ära, och det lyckades ganska bra eftersom jag fick läsa upp talet vid vårt 40-årsjubileum.

Johan Rappe

Klubben började med uppstädning på campingplatsen

Kort efter att LC Ekenäs hade bildats den 1 april 1958 genomförde medlemmarna sin första aktivitet. Det skedde den 14 maj, då de tog itu med att städa upp på campingplatsen i Ormnäs, som staden nyss på initiativ av föreningen Pro Ekenäs hade beslutat inrätta. Platsens skick hade varit bedrövligt. Talkofolket bjöds på öl och korv av Pro Ekenäs. Det konstateras i klubbens 10-årshistorik att staden redan samma månad insåg att platsen måste planeras och skötas.

1958 hade klubben ännu inte några medel att dela ut för sociala ändamål. Då julen nalkades, beslöt man att varje klubbmedlem skulle skänka eller anskaffa minst ett julpaket för medellösa familjer i Ekenäs. En opinion inom klubben krävde att också verkligt nödlidande i norra Finland skulle hjälpas. Julpaket sändes därmed även till Sodankylä. Man gick även in för att de som hade bil skulle hjälpa gamla och sjuka till julkyrkan. Det blev sedan en mångårig tradition.

Klubben hade sitt första större jippo på Knutsdagen den 13 januari följande år på Rådhusorget som en Julfinal. Det gav de första pengarna på aktivitetskontot genom insamling med sparbössor. Det urgamla stjärngossespelet uppfördes. Det berättas hur stjärngossarna, de vise männen, kung Herodes, Moriakungen m.fl. utspökade med bl.a. kaffepannsmössor eller höga toppluvor av kartong på huvudet och brokiga mantlar sjöng på trappan till handelslaget Västnylands hus. Rollen som Herodes utfördes av Alvar Lindblad, som hade instuderat spelet. Tillställningen på torget föregicks av ett fackeltåg längs Kungsgatan, där julspelets rollinnehavare ingick.

Efter skådespelet dansades det ringdanser till musik från högtalare runt den stora granen på torget. Barnaglädjen var allmän. Bl.a. polismästaren och brandmästaren svängde gladeligen om med varandra. Det var ju annars en allmän gammal sed att julen skulle dansas ut på Knutsdagen den 13 januari. LC Ekenäs iklädde sig härmed rollen att sedan ordna det årligen i Ekenäs på Rådhusorget, medan julen sedan gammalt hade inletts genom att julfred utlyses över staden på julaftonen från Stadshusets trappa. Den 13 januari är ju dessutom den dag då Lionsrörelsens grundare Melvin Jones föddes.

Efter dansen släcktes ljusen i granen av klubbmedlemmen Arne Johansson den första tiden. Han blev utnämnd till "Hedersjulgranssläckare". Efter honom har julgranen släckts av klubbmedlemmen Sven Ellenberg och lion Karl-Ivar Lindqvist från LC Helsinki-Helsingfors samt efter dem av klubbens medlem, julgubben Bengt Björkholm under alla de åren.

Minus 26 grader

Det var inte så lyckat att arrangera julspelet utomhus. Redan den andra gången visade termometern minus 26 grader. År 1961 flyttades föreställningen till Aulan. Som extra dragplåster för publiken vidtalades kända personer för att uppträda i samband med julspelet. Efter tillställningen i Aulan förekom bl.a. dans på torget.

Den första aktiviteten i nygrundade LC Ekenäs gick ut på att städa upp på campingplatsen i Ormnäs.

Julspelet i Aulan lades ner efter några år, men en del av det har sedan dess fortlevt som ett fackeltåg längs Kungsgatan till torget. I fackeltåget har nu ingått en trumslagare, Herodes, dennes skarprättare, Moriakungen, hans tjänare, tre vise män, stjärnbärare, knektar och stjärngossar samt julgubben och Lucia. Julgubben delar ut karameller åt barnen och Judas ber om en slant i pungen. Programmet avslutas såsom tidigare med ringlekar kring granen innan den släcks. Julfinalen har under årens lopp ändrat karaktär från en typisk aktivitet för medelanskaffning till en fest för befolkningen som tack för dess stöd åt Lions under det gångna året.

En första loppmarknad hölls också år 1959. Tidpunkten var den 24 maj. Liksom julfinalen är loppmarknaden en tradition som fortlevt under de här femtio åren. Loppmarknaderna har utgjort en ekonomisk grundpelare för klubbens hjälpverksamhet.

Den första loppmarknaden ordnades i maj 1959 på Fisktorget.

Den första tiden ordnades loppmarknaden vartannat år. Första gången var den på Fisktorget. Därefter har marknaden hållits på olika platser. Senast, d.v.s. år 2007, var den i Norra hamnen. Klubben såg sig före det tvungen att inhibera loppmarknaden under några år på grund av fuktproblem i källarlagret vid Linneavägen. Saker började åter lagras i källaren våren 2007 efter arbete för att försöka eliminera fukten, men det visade sig snart vara omöjligt. Loppmarknaden kunde då ändå genomföras tack vare att lager ställdes till klubbens förfogande i Norra hamnen.

LC Ekenäs har under de gångna åren haft ett stort antal andra aktiviteter, som inte blivit bestående såsom julfinalen och loppmarknaden, men som på sin tid haft en stor betydelse för finansieringen av klubbens hjälpverksamhet.

Bland aktiviteterna finns en rad gissningstävlingar. Två gånger har frågan för gissningen gällt "När sjunker bilen?" En tom bilkaross placerades på isen på Stadsfjärden utanför stadens centrum. Aktiviteten väckte stort intresse bland allmänheten och inbringade en vacker slant till aktivetskassan. Gissningstävlingar har förekommit också bl.a. i samband med julfinalen. Tävlingar i pilkning har arrangerats ett par gånger. Då kassan var tom under det första verksamhetsåret, försökte sig klubben på tippling med klubbmedlemmen, matematikern Clas-Olof Selenius som "tipsombud". Resultatet blev så klen, att man beslöt sluta med det efter knappt tre år.

Brotull

Klubben fick en gång på 1970-talet tillstånd av myndigheterna att under några dagar uppbära en frivillig brotull vid broarna över Pojoviken för att kunna finansiera inköp av rullstolar till sjukhuset i Ekenäs för att tillfälligt rörelsehämmade patienter skulle kunna sändas hem. En sådan brotull hade varit obligatorisk ända till 1925. Bilister som nu erlade brotullen åt Lions fick ett klistermärke som synligt tack för bidraget. Aktiviteten inbringade så mycket pengar att ett nödvändigt antal rullstolar kunde skaffas till sjukhuset. Rullstolarna blev sedan i flitig användning för tillfälligt rörelsehämmade.

Insamling av papper har också hört till klubbens aktiviteter. Man höll på med pappersinsamlingen under många år ända till slutet av 1980-talet, då sjöscouterna Havsörnarna tog vid. Pappret lastades på järnvägsagnar. En gång skedde det ett personligt missöde vid lastningen. En broder tappade sin plånbok bland pappersbuntarna i vagnen. Han tömde ensam en nästan fullastad vagn och hittade sin plånbok. Därefter lastade han på pappret på nytt. Denne broder lär därefter ha avslutat sina inlägg på mötena med orden: ”För övrigt anser jag att LC Ekenäs bör sluta samla papper.”

Vidare har klubben under många år ägnat sig åt försäljning av julgranar. Först fick man under en lång tid granar från Karl-Ivar Lindqvists skog på Torsö Östergård. Skogsägaren, som hörde till LC Helsinki-Helsingfors, erhöll några år i gengäld hjälp av bröderna i Ekenäsklubben med att plantera skog. Han tilldelades äretiteln ”Hederskotte”. Den sista tiden aktiviteten pågick kom granarna från Urban Siléns skog i Bjärnä.

År 1997 inleddes en femårig aktivitet med försäljning av årstallrikar med Ekenäsmotiv. Tallrikarna målades av konstnären Ole Hindrén i Ekenäs. Det första året hade tallriken Ekenäs kyrka som motiv. De övriga tallrikarna hade stadshuset, gamla stan, Knipan och Raseborgs slott som motiv. Den här aktiviteten gav ett mycket gott resultat.

Idéer från Sverige

Sedan 2001 med undantag av ett år har klubben årligen haft en storaktivitet, TOA-släppet, där 3000 numrerade WC-pappersrullar släpps ner från en skylift på Rådhusorget. Ett lika stort antal lotter med motsvarande numrering säljs i förväg och dragningen sker på torget vid nersläppet av rullarna. Denna aktivitet har varit en god inkomstkälla för klubben.

Klubben har under många år sålt mintpastiller. Försäljningen har skett enligt självbetjäningsmetoden i affärer, banker och på andra ställen där det rör sig mycket människor.

Beträffande TOA-släppet och mintpastillerna har klubben fått idén till aktiviteterna från Sverige. Detsamma gäller två tidigare aktiviteter, d.v.s. ”skyltördagen” före julen och ”Lions ljus”, som innebar försäljning av tråg med glödlampor.

Dessutom har medel för klubbens hjälpverksamhet erhållits på många andra sätt under årens lopp. Klubbens ladies har bidragit på olika sätt. De har tidigare ordnat bl.a. modevisningar och brudkistlotterier. Sedan början av 1990-talet har ladies varit engagerade i luciaarrangemangen i

staden. I övrigt har ladies alltid varit redo att bistå klubbbröderna vid deras aktiviteter, bl.a. loppmarknaderna. Ladies donerade i tiden också en fana åt klubben.

Härutöver har klubben deltagit i landsomfattande Lions Röda Fjäders- och Röda Hjärtat-insamlingar samt i de två globala insamlingarna Sight First I och II till förmån för synskadade. De två sistnämnda har arrangerats av Lions Clubs International, medan en av Röda Fjäders-insamlingarna ordnades av Finlands och de övriga nordiska ländernas lionsförbund tillsammans.

Klubben har gett fyra större, varaktiga och synliga donationer åt Ekenäs stad och dess invånare. Den största satsningen gäller lekparken Lions Park i Stallörsparken, som fått utrustning av kuben i flera repris. Huvudinfarterna till Ekenäs stad har försetts av klubben med välkomstskyltar till staden. Ett minnesmärke över Helene Schjerfbeck har donerats av klubben och uppställts i skvären i hörnet av Gustav Wasas gata och Långgatan. Den fjärde donationen gäller Ljugarbänken, som fått plats i skvären i hörnet av Gustav Wasas gata och Drottninggatan och överlämnats till Ekenäs stad inför klubbens 50-årsjubileum.

Katastrofberedskap

Understöd har under årens lopp getts i oräkneliga fall åt enskilda personer och vid andra behov i samhället. Redan under den första tiden understödde klubben bygget av ett studenthem i Åbo, den gav stipendier åt ungdomar för vistelse i t.ex. USA och hjälp åt olycksdrabbade människor, handikappade och äldre personer, bl.a. donationer åt Sjömansro i Lappvik. Klubben har redan då ett katastrofkonto för snabba hjälpåtgärder. Den beredskapen har upprätthållits sedan dess.

Bland enskilda projekt kan sedan nämnas t.ex. två Anne-dockor till Ekenäs Röda Kors-avdelning för övning av återupplivning och blåsinstrument för musikskolan i Ekenäs. Arbete har utförts tillsammans med andra klubbar i distrikt B inom ramen för det s.k. Högsands-projektet för istandsättning av ett sommarhem för barn i Lappvik. Klubben har också understött en taltidning för synskadade i Västnyland. LC Ekenäs har vidare i tiden medverkat i en zonaktivitet för finansiering av en dialysapparat, som överlämnades till Mjölbolsta sjukhus. De hörselskadade i Västnyland har fått en portabel hörselslinga och två datorer med skolningsprogram för hörselskadade barn. Då den sjukhusanslutna hemvården startades på projektbasis vid Västra Nylands krets sjukhus, stödde LC Ekenäs verksamheten med att finansiera en bil under ett år. Klubben har även haft ett barnhem i Viborg som hjälpprojekt under några år.

Det har blivit en tradition att ge stipendier vid vårterminens slut vid skolor i Ekenäs. Likaså har ungdomar fått stipendier för vistelse utomlands. En check har ibland getts också som en tacksamhets- och uppmuntrade gest åt på sitt område idoga personer som varit klubben till värdefull hjälp.

LC Ekenäs har ytterligare haft omsorg om behov vid t.ex. sjukhusen och hälsovårdscentralens bäddavdelning i Ekenäs, också de mindre lekparkerna samt daghemmen, Kårkulla och åldringshemmen. Och likaså har krigsveteranerna haft klubbens stöd. Klubben deltar i en zonaktivitet för DUV:s i Västnyland årliga försommarfest i Skogby. Medi-Heli har fått finansiellt stöd och även arbetet i kampen mot narkotiken. Hjälp gavs likaså vid Tsunami katastrofen.

I TOA-släppet släpper man 3000 nummerade wc-pappersrullar från en höjd på 25 meter.

Samvaron

Verksamheten i LC Ekenäs går naturligtvis inte ut på bara möten och aktiviteter. Samvaron beaktas också som mycket viktig. Ibland brukar klubbmötet hållas i samband med ett företagsbesök. Några regelbundna tillställningar årligen ordnas med ladies närvarande. LC Ekenäs och LC Tenala-Bromarf brukar ha gemensamma årsfester. Nära kontakter förekommer också med andra närliggande lionsklubbar. LC Ekenäs och LC Ingå har sinsemellan bowling- och simtävlingar. Bland de enskilda lions som ofta besökt klubben, bör speciellt nämnas numera avlidna René Nyman och Karl-Ivar Lindqvist från LC Helsinki-Helsingfors. Klubben hade en gång äran att få besök av den finländska lionismens fadder Arne Ritari och hans lady Kaarina. Regelbundna besök förekom tidigare också mellan LC Helsingfors/Centrum och dess fadder LC Ekenäs i vardera riktningen, men kontakterna har nu inskränkt sig till besök av några tidigare medlemmar från Helsingfors efter att deras klubb upphörde.

LC Ekenäs har hela fyra vänklubbar i Sverige, nämligen LC Stockholm-Vällingby, LC Linköping-Johannelund, LC Söderköping och LC Pajala.

Mårten Kevin

Lady Lions från början med i verksamheten

LADY LION´S, lejonens fruar har jobbat i egen takt på sidan om sina lejon, allt från lejonens andra verksamhetsår. Genom åren har grundreceptet varit detsamma. Man har träffats cirka en gång i månaden från september till maj. "Presidentskan", presidentens fru har hållit i trädarna. Kommittéer har utsetts beroende på hur presidentskan har lagt upp sitt år. Många olika evenemang har förekommit under åren. Målet har alltid varit att hjälpa i olika sammanhang.

Ett eget smycke har också varje lady. Det föräras man med, när lejonet intas i klubben.

Hur tiderna förändras på femtio år märks också i Lady Lions. Vid starten samlades man hemma hos varandra vid varje möte. Tio till femton ladays umgicks, handarbetade och pysslade. Målet var påskbasar. Basaren uppskattades och en bra slant var resultatet. Men pysslandet avtog, och efter något år kläcktes idén att ordna modevisningar. Affärer i staden kontaktades, modiga ladays och lejon ställde upp som mannekänger. Kaffeservering och lotteri samtidigt gjorde att alla hade sin uppgift. Under samma tid började man också med brudkistlotteriet. En välfylld brudkista som huvudvinst och kaffe eller blommor som tröstepreis. Dessa två aktiviteter pågick flera år.

Ladymötena förändrades, man började för det mesta träffas på ungdomsgården. Någon president-ska hade också möjlighet att använda sin arbetsplats. Presidentskan ordnade alltid med kaffe. I början på nittioalet blev det igen förändringar. Det beslöts, att mötena skulle hållas på restaurang. Ingen behövde då ordna med traktering, utan alla kunde beställa vad man ville ha. Resultatet blev trevlig samvaro med en bit mat. Man började på Svenska Klubben och har sedan varierat mellan stadens krogar, där vi kan sitta ostörda.

Från och med 2005 har kröningen av Ekenäs Lucia skett i Ekenäs kyrka.

Lady Lions har hjälpt klubbbröderna vid bl.a. numreringen av wc-pappersrullarna inför TOA-släppet.

Luciaarrangemangen "en bra koppling"

Modevisningarna började kännas lite utslitna. Då kom en ny utmaning. Arbetets Vänner hade hand om luciafirandet i vår stad. Det ville de nu sluta med och utmanade Lions. Lady Lions tyckte, att det var en bra koppling. På detta sätt kunde faktiskt Lions sprida ljus i vår stad.

1991 var första året då lucian kröntes i Lions regi. Detta arrangemang har svällt ut till hela höstens aktivitet. Samtidigt med kröningen ordnades fram till 2005 luciafest. De första var i Seminarieskolans aula och senare i Högstadiets gymnastiksal. Program, lotteri, kaffe och ring lekar hörde till.

2005 beslöt att kröningen på prov skulle ske i Ekenäs kyrka. Luciafesten hade haft sin tid. Resultatet var mycket bra. Tillsammans med och under ledning av Monica Henriksson och hennes körer blev det så lyckat att man beslutade fortsätta på detta vis. Lucia med tärnor är ett populärt inslag i staden. På luciadagen besöker hon sexton till aderton platser. Och vidare fram till jul hinner hon med ett tjugotal till.

Medlen från luciainsamlingen har fördelats på äldre och barn i Ekenäs stad. Alarmtelefoner, hjälpmedel till äldre och sjuka barn, hjälpmedel till fysiskt sjuka m.m.

Brudkistlotteriet har inte ordnats alla år på senare tid. Boklotteri har det också prövats på. Fadderbarn hör också till verksamheten. Ett, ibland två barn i gången har fått hjälp. Bamsetidningen prenumereras till barnsjukhuset.

Dessutom hjälper lady sina lejon i deras aktiviteter så mycket de kan. Tacksamt tar de också emot hjälp av sina lejon, som de nu gratulerar till 50 år!!

Karin Westerlund

Julfinalerna

Julfinalen på Knutsdagen den 13 januari 1959 blev klubbens första större aktivitet och sedan en bestående tradition som julavslutningsjippo. Den 13 januari är ju dessutom den dag då Lionsrörelsens grundare Melvin Jones föddes. Julfinalen har under årens lopp ändrat karaktär från en typisk aktivitet för medelanskaftning till alltmera en fest för befolkningen som tack för dess stöd åt Lions under det gångna året.

Bengt Björkholm är nu den enda som sedan början har varit med i de praktiska arrangemangen för julfinalen. Han var inte genast medlem då klubben startades, men kom innan han blev medlem att ge en handräckning i olika sammanhang, då hans arbetskamrat Sigurd Granqvist vid mentalsjukhuset, nuvarande Ekåsens sjukhus, hörde till klubben. Björkholm berättar att de hjälptes åt att göra en del utrustning för julfinalen och om förändringar som skett i evenemanget.

Julfinalen Knutsdagskvällen åren 1959 och 1960 på Rådhusorget hade i stort sett samma utformning. Efter ett fackeltåg längs Kungsgatan till torget uppfördes "stjärngossespelet" där. Stjärngossarna, de vise männen, kung Herodes, Moriakungen m.fl. utspökade med bl.a. kaffe-pannmössor eller höga toppulvor på kartong på huvudet och brokiga mantlar sjöng på trappan till dåvarande handelslaget Västnylands hus. Herodes roll utfördes av Alvar Lindblad, som hade instuderat spelet.

Efter julspelet dansades det ringdanser till högtalarmusik runt den stora granen på torget. Allmän barnaglädje lär ha rått den första gången. Torget var avstängt från trafik och det hade gått muntert till. Bl.a. polismästaren och brandchefen hade svängt om med varandra. Ljusen i julgranen släcktes av klubbmedlemmen Arne Johansson, som sedermera utnämndes till "Hedersjulgransläckare".

Den första tillställningen på torget blev en succé. Cirka 1500 personer samlades där och en insamling med sparbössor gav en första och betydande intäkt för klubbens hjälpverksamhet.

Efter den andra gången på torget, då temperaturen sjönk till minus 26 grader och högtalarna frös, beslöt man flytta julspelet inomhus till Aulan. Både bröderna och ladies jobbade flitigt flera veckor efter julen 1960 för att få en bättre utrustning för julspelet. Det tillverkades bl.a. rustningar och hjälmar samt syddes mantlar i purpur och guld och målades scendekor.

Efter flytten 1961 till Aulan uppfördes julspelet där några år. Då förekom program av också flera kända personer, bl.a. muminskaparen Tove Jansson, Mona Leo med sin dockteater, sångarbröderna Uffe och Robert Österberg och sångerskan Britt Damberg från Sverige.

En del av spelet har sedan levt kvar till våra dagar genom fackeltåget längs Kungsgatan till Rådhusorget med de tidigare kända gestalterna. Julgubben har varit med i tåget sedan 1971 och Ekenäs Lucia sedan 1990-talets början, då luciaarrangemangen överläts av föreningen Arbetets Vänner i

Ekenäs till LC Ekenäs och därmed började skötas huvudsakligen av klubbens ladies. Bengt Björkholm var då ordförande för Arbetets Vänner.

Sedan julspelet jämte annat program inomhus slopades, har det utom fackeltåget till torget ordnats program där av olika slag, s.s. dragkamper, gissningstävlingar, lotterier, skämt, musik samt sång av bl.a. Lucia jämte tärnor. Det har visat sig att grillad korv haft god åtgång. Judas brukar röra sig bland publiken och be om en slant i pungen och Bengt Björkholm har sedan 1971 varit ”vikarie för Julgubben”. Barnen har alltid glatt sig då julgubben delat ut karameller. Julfinalen har slutat med dans kring den stora granen på torget. Och då lamporna i granen släckts av julgubben, är julen officiellt slut för den gången i Ekenäs.

Medan LC Ekenäs har iklätt sig rollen att avsluta julen på Rådhusorget, har julen sedan gammalt inletts genom att julfred utlyses över staden på julaftonen från Stadshusets trappa.

Mårten Kevin

Den första Julfinalen 1959 med ”stjärngossespelet” framför handelslaget Västnyland invid Rådhusorget.

Loppmarknaderna

Loppmarknaden har varit en tradition sedan klubben bildades. Ett uppehåll gjordes några år i början av 2000-talet på grund av de problematiska lagerförhållandena i källaren vid Linneavägen på grund av fukt. Uppehållet visade sig dock inte ha haft några negativa följder för en fortsatt framgång då marknaden återupptogs. Det inflöt rikligt med saker av de mest olika slag såsom tidigare och publiken strömmade till.

Bengt Björkholm har varit med om loppmarknaderna sedan den första marknaden den 24 maj 1959. Han var då ännu inte med i klubben, men medverkade i arrangemangen tillsammans med klubbmedlemmen Sigurd Granqvist, som var hans arbetskamrat på mentalsjukhuset, nuvarande Ekåsens sjukhus. Björkholms engagemang startade med att han tillsammans med Granqvist körde loppmarknadssaker till lagerutrymmen som sjukhuset ställt till klubbens förfogande.

Upplagringen av saker på sjukhusområdet före marknaden pågick in på 1980-talet. Dessutom samlades saker hos en del klubbmedlemmar. Sedan kom sjukhusets f.d. rotfrukts- och potatis-källare vid Linneavägen in i bilden för lionsklubben efter att Sinebrychoffs lager flyttades. Källaren sattes i skick i klubbens regi. Klubben hade tillfälligt lagringsutrymmen till sitt förfogande i f.d. Raseborgs Tegel medan källaren renoverades. Därefter extra utrymmen. Det fanns då redan tecken på fukt.

Loppmarknaden inhiberades alltså under några verksamhetsår på 2000-talet på grund av fuktproblemen i källarutrymmena, men genomfördes åter sommaren 2007. Saker började lagras i källaren på våren efter att arbete utförts för att försöka eliminera fukten. Det visade sig dock snart att fuktskador igen uppstod, så en vidare upplagring måste avbrytas. Till all lycka fick klubben använda ett utrymme i den gamla magasinsbyggnaden i Norra hamnen inför marknaden, som sedan hölls på den invidliggande planen. Mycket människor styrde stegen till hamnen och åtgången på loppmarknadssaker var god. Det hade inkommit en så stor mängd saker att en andra marknad kunde ordnas senare på sommaren. Klubben beslöt av praktiska skäl hålla en paus med loppmarknaden sommaren 2008.

Första marknaden på Fisktorget

Den första loppmarknaden hölls på Fisktorget. Under ganska många år har platsen för loppmarknaden varit invid Saltmagasinet vid Knipan. Ett par år hölls marknaden på gårdsplanen till nuvarande Snåresalen. Då fanns det möjligheter till ett lagerutrymme i närheten. Ett år ägde marknaden rum på Seminarieskolans gård. Den har ordnats många gånger på Basatorget. Också en gång tidigare har platsen för loppmarknaden varit Norra hamnen, men då vid kajen mot Knipan.

Bengt Björkholm konstaterar att det alltid kommit massor med saker. Också under senare år då det blivit vanligare med loppmarknader på andra håll. Ekenäsklubben har även haft kännning av boomen av använda kylskåp, elspisar och tvättmaskiner samt hetekasängar. Andelen värdefullare

Loppmarknaden i maj 1974 hölls på gårdsplanen invid nuvarande Snäresalen.

saker har minskat med åren. Klubbbröderna har alltid avhämtat sakerna och fört dem till upplagringsplatserna. Då lagret var på Ekåsen och i källaren vid Linneavägen fylldes last- och paketbilar kvällen före för att få sakerna tidigt på plats följande morgon. Trots att man var tidigt ute, ville det alltid bli för lite tid tills portarna öppnades för publiken. Stämningen har alltid varit god.

Ladies har alltid varit med på loppmarknaden. De har hjälpt till vid försäljningen av loppissaker och skött om kaffe och smörgåsar samt på senare tid, då det blev aktuellt med våfflor, också bistått vid gräddningen och försäljningen av dem. För speciellt våfflorna har åtgången och lönsamheten varit god, säger Björkholm. Han var tidigare med i scouternas föräldraförening och hämtade våffelreceptet därifrån till lionsklubben, då föreningen slutade och har sedan "hållit i skafet" i klubbens våffelgång.

Det har nästan alltid också hållits auktion på bättre saker och resultatet har varit bra. Göran Dahlqvist har under sin tid i klubben fungerat som mäklare. Vidare har det för det mesta uppburits en entréavgift vid loppmarknaden. Björkholm berättar att han och Sigurd Granqvist i tiden lagade två flyttbara platser för biljettförsäljning.

Mårten Kevin

Ekenästallrikarna

Vid förberedelserna till klubbens 40-årsjubileum beslöts hösten 1996 att starta en ny femårig aktivitet med försäljning av årstallrikar med Ekenäs-motiv. Klubben utsåg en kommitté bestående av bröderna Jan Björklund, Georg Holmström samt Göran Dahlqvist som kommittédragare.

Efter att ha konsulterat LC Sjundeå-Siuntio om praktiska råd tog kommittén kontakt med konstnären Ole Hindrén från Ekenäs, som lovade måla de tänkta fem Ekenäs-motiven. Tallrikarna tillverkades av Arabia/Hackman och upplagan blev 500 exemplar/motiv. Priset på tallriken fastslogs till 250 Fmk/st.

Den första tallriken med Ekenäs kyrka som motiv utkom sommaren 1997 och såldes snabbt slut. Försäljningen av tallrikarna sköttes av lionsbröder samt av Andelsbanken Raseborg och Mini-Market. År 1998 var motivet stadshuset, år 1999 gamla stan och år 2000 Knipan, medan den femte och sista tallriken med Raseborgs slott som motiv utkom år 2001.

Med facit på hand blev aktiviteten mycket lyckad och efterfrågan på tallrikarna var stor. Aktiviteten gav ett nettoresultat på över 300 000 Fmk till klubbens aktivitetsmedel.

Göran Dahlqvist

De fem tallrikarna med Ekenäsmotiv.

Georg "Joije" Holmström och Bengt Björkholm i väntan på att bokförsäljningen får börja.

Strålände bokaktivitet av en ren slump

Klubben kunde av en slump ordna en försäljning av böcker på Köpmannamässan i Ekenäs Bollhall veckoskiftet i mitten av mars 1991. Böckerna hade strålände åtgång och inbringade hela 28 000 mk till klubbens aktivitetskassa, vilket nu är ca 4 700 euro.

Bakgrunden till aktiviteten var, att klubbmedlemmen Georg Holmström kom i kontakt med en representant för det svenska förlaget Bra Böcker. En lagerförsäljning av böcker skedde före julen i Sjundea, men försäljningen där skulle upphöra och hela verksamheten koncentreras till Sverige.

Georg Holmström frågade vad förlaget skulle göra med de återstående böckerna i Sjundea. Svaret var, att man skulle låta flisa dem då det skulle bli för dyrt att transportera dem tillbaka till Sverige. Han frågade om lionsklubben kunde få dem. Ett jakande besked kom sedan. Som villkor ställdes att böckerna inte fick säljas till återförsäljare, utan direkt i klubbens regi till privatpersoner.

Transporten av böckerna till Ekenäs skötte Holmström tillsammans med en annan klubbmedlem, Eric Wikström, med paketbil. Det fanns så mycket böcker, att det blev två resor. Det var mest naturböcker i serier, som handlade om fåglar, fiskar och däggdjur samt naturupplevelser. Det fatades ibland delar. Också läroböcker förekom.

Så gott som alla böcker gick åt på Köpmannamässan, där klubben hade en egen monter och bröderna turades om gruppviss vid försäljningen. **M.K.**

Internationella kontakter

Intresset för kontakter med lionklubbar utomlands har alltid varit påtagligt i Ekenäsklubben. Redan i början hade också medlemskåren en internationell prägel då två rikssvenskar, en tysk, en schweizare och en dansk var med i verksamheten. Jubileumsårets pastapresident är holländare.

Umgångesspråket och närheten till grannlandet har bidragit till att klubben har fyra vänklubbar i Sverige. Kontakterna med vänklubbarna har varierat med åren och har varit beroende av kontaktpersonernas aktiva insatser och har bestått av besök vid jubileumsfester, kontinuerlig brevkontakt, jul- och nyårshälsningar samt kontakter lionfamiljer emellan. Tyvärr har tomrum efter bortgångna kontaktlions inte alltid kunnat fyllas varför kontakterna blivit mera sporadiska med våra svenska vänner.

Hösten 1962 fick LC Ekenäs sin första vänklubb i Sverige, LC Stockholm-Vällingby. Enligt ett överifierat påstående är detta den första vänklubbsetableringen mellan två lionländer i världen. Många Ekenäsbröder med ladies har besökt Vällingbyklubben och haft förmånen att bo på Hässelby slott. Vi minns med tacksamhet lion Lars Edströms brinnande intresse för vänklubbkontakterna.

Den andra vänklubben fick LC Ekenäs i LC Linköping-Johannelund 1970. Kontakterna till Linköping utformades enligt modell från Vällingby och lion Rolf Grune var den drivande kraften bakom vänklubbstyftet.

LC Stockholm-Vällingbys 40-årsjubileum. Fr.v. Jan Björklund, Bengt Lindholm, Lars Edström, Eric Wikström och Konrad Hernelind.

Ekenäslions på Nordkalottkonferensen hos vänklubben i Pajala 2008.

Sommaren 1977 fick Ekenäsklubben sin tredje vänklubb i Sverige, LC Söderköping som då besökte Ekenäs per buss. Man fann lokala beröringspunkter i bl.a. Söderköpings Ramunderberget och Ekenäs Ramundersten och dessutom hade båda städerna textilfabrik med samma ägare. Kontakterna har upprätthållits genom brevväxling och telefonsamtal men också genom ömsesidiga besök.

Den fjärde vänklubbkontakten knöts våren 1981 då Pajalalions med ladies, på initiativ av f.d. ekenäsbon lion Jan-Erik Blomqvist, besökte Ekenäsklubben med buss. Han ville för sina lionbröder visa sin hembygd och särskilt Hagen och Ramsholmen i vårskrud. Förutom en förbrödringskväll på Knipan företogs också en skärgårstur till bl.a. Segelsällskapets paviljong på Stuvuholmen.

Svarsbesöket gjordes i augusti 1982 med höjdpunkten en forsfärd på Tarendö bifurkationsälv vilken förärade ekenäsborna titeln Bifukartionsrännare då älven för vatten från Torne älv till Kalax älv. Den norrländska naturen och en aldrig sinande gästfrihet har därefter lockat ekenäslions att besöka våra lionsvänner i Pajala både i grupp och privat otaliga gånger icke enbart vid jubileum och Nordkalottkonferenser.

Betydelsefulla aktiviteter

Vänklubsutbytet har också resulterat i några, för ekenäsklubben, betydelsefulla aktiviteter varav ett par lagts ner. Vid vårt 30-årsjubileum fick alla lionsbröder ta emot ett ”tråg” med tio glödlampor från klubben i Linköping genom lion Rolf Grune. Lampgåvan gav upphov till aktiviteten

Lions Ljus med Georg ”Joije” Holmström som outtröttlig dragare. Starten var lyckad och ekenäs-lions sålde 98 tråg lampor en lördagsförmiddag i september 1989 på torget i Ekenäs. Lamporna kom från Sverige och Lions riksmöte fick ta del av den lyckade aktiviteten som fortsatte något år.

Idén och material till en ännu idag pågående aktivitet, ”Lion Mint”, fick klubben också vid ett besök i Linköping i slutet av 1980-talet. Också nu åtog sig lion Joije att starta och organisera aktiviteten som gett klubben många behövliga slantar. Minttuberna hämtas från Sverige och saluförs på ett otal ställen i Ekenäs.

1984 körde aktiviteten ”Skyltsöndagen” i gång, vilken blev skyltlördag enligt ekenäsköpmännens önskan. Uppslaget till aktiviteten, som levde några år, kom från Pajalalions. Lion Eric Wikström fick klubbens stöd för tanken att julen inte hade någon traditionell öppning i Ekenäs men en traditionell avslutning i Lions Julfinal. Klubben inbjöd samtliga företag och inrättningar i centrum till julförberedelsernas startdag och 38 deltagare kom med första gången den 8 december. Lions skötte programmet på stan och deltagarna prydde sina skyltfönster och tävlade om ett vandringpris som lion Leif Stenwall designat. Publiktillströmningen var stor och köpmännen i grannstäderna klagade på att deras kunder fanns i Ekenäs denna dag.

Uppslaget till aktiviteten Det Stora TOA-släppet fick Eric Wikström från ett referat i Sveriges liontidning av en aktivitet i Mariestad. Genom kontakt med Mariestads aktivitetsansvarige fick han material till aktiviteten för en presentation i klubben som efter ett par års tvekan beslöt att ordna aktiviteten som visade sig lyckad. 3000 nummerade TOA-släppscertifikat säljs till allmänheten. Motsvarande nummer finns på 3000 toapappersrullar som från ca 25 meters höjd släpps ner på torget över en målmarkering vid en bestämd tid under övervakning av polisen. Den rulle som kommer närmast målmarkeringen vinner huvudvinsten och de närmast följande rullarna tröstevinsterna. Vinsterna delas ut mot uppvisandet av certifikat med samma nummer. Ett litet annorlunda lotteri som ibland ersätter loppmarknaden och ger aktivitetskassan ett kännbart tillskott.

Diger samling av bordsstandar

En diger samling av bordsstandar visar att ekenäs-lions flitigt besökt lionsklubbar på sina arbets- och semesterresor utomlands och den flitigaste var avlidne brodern Lauri Vuorenmaa. Vår klubb har naturligtvis också haft besök av lions från klubbar i andra länder och främst kan nämnas lion Arne Ritari med lady. Vid ett besök som Ekenäs stads gäst besökte presidenten för LC Kuresaare, f.d. världsstjärnan i tiokamp Jan Lember oss inofficiellt den 23 mars 1991. Presidenten ”Tobbe” Forsbäck förevisade sin arbetsplats Wärtsilä Porslin och kvällen fördrevs hemma hos ”utrikesärenden” Eric Wikström med mat och språkbad (estniska, svenska, finska, tyska, engelska, ryska mm.). Lions övervinner t.o.m. språkgränser!

Eric Wikström

Vägs skyltar

Ekenäs har tre huvudvägar in till staden, som alla fram till 1984 saknade skyltar som skulle välkomna besökanden till staden. Vintern 1984 ritade jag förslag på skyltar som godkändes av TVH och staden. Hos Intersteel gjordes sedan tre skyltar av metall, fundamenten av betong gjorde broder Anders Bittait. Med brödernas talkokrafter restes sedan skyltarna och invigdes och togs emot av stadsdirektör Nils Forsell hösten 1983 till klubbens 25 års jubileum. År 2005 bekostade LC Ekenäs en blästring och ommålning av alla tre skyltarna.

Leif Stenwall

Vägs skyltarna blästrades och ommålades år 2005.

Lions Park

LC Ekenäs långvarigaste, största och mest synliga satsning genom åren har varit Lions Park. År 1979 utlyste FN barnets år, samma år på våren deltog jag i en av Statens konstkommission utlyst lekskulpturtävling. I den tävlingen vann jag tredje pris och klubben beslöt att också vi skulle komma ihåg barnen och på talko göra en myra. Stallörsparkens lekpark hade på den tiden endast två gungor så där fanns bra utrymme för den 14 m långa och 3,5 m höga myran.

Stadens lov var endast en formalitet. Startskottet till dagens Lions Park var avlossat.

Myran byggdes i Intersteels hall vintern 1980, många bröder deltog i det mycket omfattande arbetet. Alla krokiga stockar sökte vi upp, fällde och släpade ut från Calle Grönroos skog i Tenala. Dom grova stockarna som myran står på fick vi från Ekenäs stad varefter vi förde allt till tryckinpregnering. Övriga stockar är klivna använda telefonstolpar som broder Eric Wikström ordnade åt oss från dåvarande Tele. Leksulpturen Myran invigdes den 7 juni 1980 i samband med Lions loppmarknad av stadsdirektör Nils Forsell.

Följande bidrag till lekparken gavs några år senare då vi för 10.000 mk köpte plantor till en ny häck av Ölandstok. Vidare utökades parken med en hund av stora stenar.

Till klubbens 30-årsjubileum 1988 donerades Trollet gjort av Runar Gottberg. År 1993 restes en träportal krönt med en lejonunge och parken blev officiellt invigd samt fick namnet Lions Park den 22 oktober 1993. Klubbens satsningar fortsatte och år 2002 försågs myran med ett räcke ovanpå, enligt nya EU direktiv. Våren 2004 överräckte LC Ekenäs en klätterkombination, värde 4000 euro. Myran målades av bröderna på talko 2006, staden köpte färgen. Parkens lekutrustning utökades ytterligare sommaren 2007 då Ekenäs stad köpte ett slott för 30.000 euro, varav LC Ekenäs bidrog med 10.000 euro. Utan överdrift kan man säga att Lions Park har blivit Ekenäs och besökande barns populäraste samlingsplats.

Leif Stenwall

Klubbmedlemmar i färd med att färdigställa porten till Lions Park.

Det mycket omfattande arbetet med Myran slutförs i Stallörsparken.

Lionsklubben deltog i finansieringen av det slott som Ekenäs stad skaffade år 2007 till lekparken.

Minnesmärke över Helene Schjerfbeck

Året är 1996, staden fyller 450 år och LC Ekenäs vill ihågkomma händelsen. Samma år hade det också gått 50 år sedan Helene Schjerfbecks död. En länge närd tanke blir verklighet då jag får understöd av klubben för ett förslag att göra ett minnesmärke över H.S. Modellen presenteras i Västra Nyland i februari 1996. Nu vaknar både verkliga och självutnämnda konstexperter. Man skriver insändare och kolumner i både HBL och VN för och emot, mest emot, totalt 17 st. Verket i sej kritiserar inte så mycket, utan mera det faktum att det inte är en känd konstnär som skall göra det. Skall minnesmärket alls tas emot av staden och var skall det placeras? Ärendet behandlas i stadsstyrelsen, kultur-, musei- och tekniska nämnden och valsar på i tio månader. Trots en viss osäkerhet gör jag ändå staffliet som tillfälligt placeras på Erik Hagmans gård i gamla stan. H.S. vistades i den gården på sommaren i olika repriser under 1920 talet.

Minnesmärket avtäcktes den 21 juni 1996 av Carl Appelberg, vars mor var den sista som var född Schjerfbeck. Ett häfte hängdes upp bredvid, där den som ville kunde skriva sina kommentarer. Över hundra personer skrev ner sin syn på verket. Majoriteten, 2/3 av bedöarna var positivt inställda, medan resten var kritiska eller neutrala. Den 4 december 1996 kan vi läsa i VN att stadsstyrelsen med rösterna 6-5 beslutat att Lions donation kan ställas upp i Helene Schjerfbecks skvär. Staffliet hade då en palett av i sektioner gjuten betong. Genom mina kontakter till en konstgjutare i Stockholm fick vi paletten senare gjuten i brons, för enbart materialpriset. Så den 4 september 1997 byttes betongen ut till en palett i brons, och kritiken tystnade för den gången.

Under år 2007 grundades ett H.S-sällskap och vad dom har för planer vet man inte men jag hoppas att staden håller sitt ord till Lions och ger staffliet tillbaka till klubben om dom ersätter det med något annat. Den som lever får se.

Leif Stenwall

Den första versionen av minnesmärket över Helene Schjerfbeck avtäcktes den 21 juni 1996 på Erik Hagmans gård i Gamla stan.

Ljugarbänken

Med LC Ekenäs 50 års jubileum i åtanke fick jag på våren 2006 idén att göra ett minnesmärke till jubiléet. En modell i skala 1:5 gjordes och presenterades för klubbens godkännande. Förslaget med anhållan skickades till stadsstyrelsen som remitterade ärendet till kulturnämnden där jag var med på mötet och presenterade idén. Kulturnämnden godkände förslaget men skickade ärendet vidare till tekniska nämnden som bestämde den slutliga uppställningsplatsen där den nu står. Hösten 2006 påbörjades arbetet med gubbe och bänk.

Människorna på bänkens tavla är inte porträttlika utan fritt skapade av konstnärinnan Jenny Moed, som aldrig haft någon beröringspunkt med personerna. Senare samma höst framkom det att de flesta om inte alla Dido historierna var s.k. vandringsberättelser, samt av andra orsaker beslöt jag att inte kalla ”gubben” Dido. Bänken förorsakade en minidebatt i sommarens nyhetstorka, det blev tidningsartiklar och insändare radio och -TV inslag samt debattplats på vebben för att ventilera åsikter, bra så, tänk om Ljugarbänken hade förbigåtts med en jäsning.

Min tanke med bänken är att symbolisera det arbete Lionsklubben under 50 år gjort för de marginella grupperna i samhället. Samtidigt som vi vill hedra minnet av alla småstadens personligheter ytterom strålkastarljuset. Den här tavlan skall ses som en helhet av en 50-årig (1958-2008) tidsperiod, där delarna i helheten består av just dom här utvalda, men kunde vara vem som helst av oss andra som bodde i staden under denna tid.

Det är de enskilda människorna som sätter sin prägel på, och bildar småstadens själ, de som sågs i gatubilden, alla med sin egen livshistoria. Alla är värda att minnas för sin egen del, men också som en påminnelse över en svunnen tid, särskilt nu när vi står inför en omvandling, som kanske suddar ut den genuina småstadsprägeln.

Leif Stenwall

Ljugarbänken avtäcktes den 14 juni 2008 och provsittes här av stadsdirektör Märten Johansson (t.v.), LC Ekenäs president Jan Moed och bänkens upphovsman, klubbmedlemmen Leif Stenwall.

Starka rötter ger stabil växt

Lionsverksamheten har funnits i våra bygder i ett halvt sekel. Idén att hjälpa andra, att skapa guldkant och trivsel har präglat Lions verksamhetsidé från första början. Tanken att flere kan göra mera gott har lett till att nya klubbar grundats. Lions Club Tenala-Bromarf är en dotter till LC Ekenäs och resultatet av att man ville sprida Lionsidé till andra. Nya klubbar har alltid inneburit ett uppsving för verksamheten, i alla fall till en början, men sedan blir det dags att stå på egna ben.

Mycket snart fann LC Tenala-Bromarf sin egen framtoning och kunde snabbt växa i antalet medlemmar och aktiviteter. Relationen till "mamma" har alltid varit god och interaktiv. Klubbarna har stött varandra under tidens gång. Aktiviteterna har varit lokala, men årsfesterna har under de senaste tio åren varit gemensamma tillställningar. Den lokala klubben har stått för arrangemangen, ansvaret att ordna årsfesten har i det närmaste växlat varje år. Utbyte över gränserna har även skett vid otaliga tillfällen där medlemmar från de två klubbarna besökt varandras aktiviteter, som t.ex. loppmarknader och vårsupéer.

Hur ser framtiden ut?

Grundläggande för varje klubb är att nyrekryteringen är tillräcklig och stabil. Nya medlemmar skapar den tillväxt som bör finnas för att verksamheten kan utvecklas och uppfattas som meningsfull. Trycket på att grunda klubbar med både män och kvinnor eller enbart kvinnor växer sig starkare. Den högsta organisationsledningen ser gärna en ständig tillväxt. I ett kommande Raseborgsperspektiv kommer vi att ha tre klubbar inom samma stad. Detta torde inte inverka på själva klubbaktiviteterna. Lions styrka är trots allt den lokala förankringen. Att arbeta lokalt och dela ut lokalt. Den dagen detta perspektiv förvrängs förlorar vi något av "lionsandan". Trots trycket från högre skikt inom lionsorganisationen att grunda nya klubbar är det trots allt grundläggande att ta hand om det som finns. Klubbarnas arbete på gräsrotsnivå är fundamentalt för hela lionismen. Lokala variationer och idéer utgör den tillväxtpotential som lionismen behöver. Organisationen växer alltid nerifrån. Ett toppskikt i organisationen kan inte existera utan det arbete klubbarna utför. Det är i mötet med människor i näromgivningen lionismens idé kan bli verklighet och till hjälp och stöd. Framtiden måste alltså byggas på det lokala planet i nya idéer och sund medlemsvård som ger rum för nya tankar och infallsvinklar. Samarbete mellan klubbarna i staden Raseborg är en viktig del av detta gräsrotsarbete.

När detta skrivs, Runebergsdagen 2008, har till LC Tenala-Bromarf två nya bröder antagits. Ett tecken på framtidstro och att den tanke som utgick från LC Ekenäs en gång i tiden fortfarande lever kvar, lionsverksamhet i de västliga delarna av staden Ekenäs eller om några månader staden Raseborg.

Framtiden skapar vi idag. Att hjälpa och att stöda kan aldrig vara fel. Grundidéen håller och den är i första hand en tanke för närsamhället i möte mellan människor. Att lätta bördor, ge guldkant och våga visa omsorg mitt i livet.

Det gamla mottot Vi tjänar är ett uttryck för den idé som bär än idag.

Anders Lindström
LC Tenala-Bromarf

LC Ekenäs "fadderbarn" LC Tenala-Bromarf höll sin årsfest 1976 i Dragsvik.

Karis Lions önskar god fortsatt verksamhet

Det är uppenbart att impulsen till att bilda en Lions Club i Karis kom från Ekenäs. Guldsmeden och Ekenäs-lion Hans Broman hade länge verkat i affärlivet i Karis och under åren blivit bekant med många karisbor. Han var en av grundarna av ekenäsklubben våren 1958 och hade sålunda erfarenhet av hur man grundar och driver en klubb.

Hans Broman insåg att Karistrakten med omnejd utgjorde ett tomrum beträffande lionsverksamhet. Han började sondera terrängen och tog kontakt med personer både i Karis och Pojo. För dem berättade han om lionsverksamheten och dess ideal.

Intresset var stort och resulterade i inbjudan till ett lionsmöte i Ekenäs för att se och höra hur klubben fungerade i verkligheten. Efter mötet bjöd ekenäs-presidenten Fogelholm gästerna på ett besök i sitt hem där han gav ytterligare information och delade ut digert broschyrmaterial om Lions verksamhet och etik.

En stor roll vid grundandet hade också lionsrörelsens fader i Finland, René Nyman, och dåvarande distriktsguvernören Risto Brax. Men det kan inte förnekas att det trots allt var ekenäsklubben och Hans Broman som spelade huvudrollen i att karisklubben bildades våren 1961.

Därefter blev förbindelserna till ekenäsklubben mycket livliga. Som exempel kan nämnas bl.a. klubbbesök och flere festligheter, enbart under åren 1963 och 1964 bl.a. kräfts-kiva på Stuvuholmen, ekenäsklubbens solenna 5:års jubileum på Officersmässen i Dragsvik, julspel på Rådhus-torget med efterföljande sits på Svenska klubben m.m. Många av de 40 besökare i karisklubben under de första åren var från Ekenäs.

Kontakterna mellan våra klubbar har varit fruktbara genom åren. Ekenäsklubben är ärligt värd ett stort tack för allt den genom tiderna gjort för vår klubb i Karis.

Samtidigt önskar vi jubilarer en fortsatt god verksamhet.

Lions Club Karis-Karjaa
P-O Blomqvist

På bilden till höger: Hans "Atte" Broman (t.v.) från LC Ekenäs har just överlämnat faddergåvan till charterpresidenten Jubani Kaprio i LC Karis-Karjaa på charterfesten. I mitten Erik Lannert från LC Ekenäs.

Bilden nedan: Deltagarna på Karisklubbens charterfest får här höra något roligt.

Presidenterna i LC Ekenäs under 50 år

1958-1959	Björn Björkvall	1983-1984	Sven Ellenberg
1959-1960	Bror-Anton Granvik	1984-1985	Börje Ginman
1960-1961	Birger Fogelholm	1985-1986	Owe Flinck
1961-1962	Erik Lannert	1986-1987	Leif Stenwall
1962-1963	Ture Kevin	1987-1988	Carl-Gustaf Grönroos
1963-1964	Herbert af Forselles	1988-1989	Roger Lindberg
1964-1965	Nils Nyberg	1989-1990	Kurt Hörlin
1965-1966	Johan Rappe	1990-1991	Torbjörn Forsbäck
1966-1967	Åke G. Åkesson	1991-1992	Göran Dahlqvist
1967-1968	Hugo Pettersson	1992-1993	Bror Walls
1968-1969	Lucas Victorzon	1993-1994	Georg Holmström
1969-1970	Börje Westerlund	1994-1995	Jan Björklund
1970-1971	Unto Vuorela	1995-1996	Ingvar Jönsson
1971-1972	Bengt Björkholm	1996-1997	Curt Lindholm
1972-1973	Tor Lindström	1997-1998	Boris Wilander
1973-1974	Lauri Ekosaari	1998-1999	Bjarne Lindroos
1974-1975	Holger Rehn	1999-2000	Bengt Lindholm
1975-1976	Elis Forsbom	2000-2001	Frej Falck
1976-1977	Harry S. Lindholm	2001-2002	Svante Westerlund
1977-1978	Leif Holmström	2002-2003	Ingmar Aura
1978-1979	Rolf Artzén	2003-2004	Leif Olin
1979-1980	Valter Lall	2004-2005	Jörgen Nyman
1980-1981	Eric Wikström	2005-2006	Olli Mäki-Hokkonen
1981-1982	Fredrik Landén	2006-2007	Magnus Björkholm
1982-1983	Bjarne Lindholm, avled	2007-2008	Jan Moed
1.9.82-30.6.83	Ralf Lindstedt	2008-2009	Klas Dahlqvist

Lions-riddare i LC Ekenäs

Nr 78 Göran Dahqvist 1998

Nr 487 Eric Wikström 2003

Melvin Jones-medlemmar i LC Ekenäs

- Nr 71 Bengt Björkholm 1988, död
- Nr 796 Göran Dahqvist 1993
- Nr 842 Sven Ellenberg 1993, död
- Nr 843 Harry S. Lindholm 1993
- Nr 844 Eric Wikström 1993
- Nr 879 Märten Kevin 1993
- Nr 1350 Jan Björklund 1994
- Nr 1359 Georg Holmström 1994
- Nr 1405 Leif Stenwall 1994
- Nr 2043 Lauri Vuorenmaa 1998, död
- Nr 2356 Boris Wilander 2002
- Nr 2364 Kurt Hörlin 2002
- Nr 2365 Bror Walls 2002

Styrelserna i Lions Club Ekenäs perioderna 1998-1999 - 2008-2009

1998-1999

president	Bjarne Lindroos
I vice president	Bengt Lindholm
II vice president	Frej Falck
sekreterare	Ingmar Aura
vice sekreterare	Berndt-Johan Lundström
skattmästare	Klaus Sundblom
vice skattmästare	Kjell Danielsson
klubbmästare	Jörgen Nyman
tail twister	Torbjörn Forsbäck
past president	Boris Wilander

1999-2000

president	Bengt Lindholm
I vice president	Frej Falck
II vice president	Svante Westerlund
sekreterare	Berndt-Johan Lundström
vice sekreterare	Jörgen Nyman
skattmästare	Kjell Danielsson
vice skattmästare	Klas Dahlgvist
klubbmästare	Magnus Björkholm
tail twister	Göran Dahlgvist
past president	Bjarne Lindroos

2000-2001

president	Frej Falck
I vice president	Svante Westerlund
II vice president	Jan Moed
sekreterare	Jörgen Nyman
vice sekreterare	Klaus Sundblom
skattmästare	Klas Dahlgvist
vice skattmästare	Michael Rönnblad
klubbmästare	Henrik Lahtivuori
tail twister	Jan Björklund
past president	Bengt Lindholm

2001-2002

president	Svante Westerlund
I vice president	Ingmar Aura
II vice president	Leif Olin
sekreterare	Klaus Sundblom
vice sekreterare	Klas Dahlgvist
skattmästare	Michael Rönnblad
vice skattmästare	Henrik Lahtivuori
klubbmästare	Kjell Danielsson
tailtwister	Georg Holmström
past president	Frej Falck

2002-2003

president	Ingmar Aura
I vice president	Leif Olin
II vice president	Jörgen Nyman
sekreterare	Magnus Björkholm
vice sekreterare	Berndt-Johan Lundström
skattmästare	Henrik Lahtivuori
vice skattmästare	Yrjö Harlin
klubbmästare	Tommy Öberg
tailtwister	Eric Wikström
past president	Svante Westerlund

2003-2004

president	Leif Olin
I vice president	Jörgen Nyman
II vice president	Olli Mäki-Hokkonen
sekreterare	Ole Lindholm
vice sekreterare	Klas Dahlgvist
skattmästare	Jan Björklund
vice skattmästare	Kristian Forsell
klubbmästare	Guy Johansson
tailtwister	Leif Stenwall
past president	Ingmar Aura

2004-2005

president Jörgen Nyman
I vice president Olli Mäki-Hokkonen
II vice president Magnus Björkholm
sekreterare Klas Dahlqvist
vice sekreterare Ole Lindholm
skattmästare Kristian Forsell
vice skattmästare Johan Olin
klubbmästare Leif Ekberg
tailtwister Tommy Öberg
past president Leif Olin

2005-2006

president Olli Mäki-Hokkonen
I vice president Magnus Björkholm
II vice president Kristian Forsell
sekreterare Patric Westerlund
vice sekreterare Ole Lindholm
skattmästare Johan Olin
vice skattmästare Tommy Öberg
klubbmästare Ulf Grönqvist
tailtwister Guy Johansson
past president Jörgen Nyman

2006-2007

president Magnus Björkholm
I vice president Kristian Forsell
II vice president Klas Dahlqvist
sekreterare Patric Westerlund
vice sekreterare Harry Norrgård
skattmästare Tommy Öberg
vice skattmästare Leif Ekberg
klubbmästare Ingmar Aura
tailtwister Göran Dahlqvist
past president Olli Mäki-Hokkonen

2007-2008

president Jan Moed
I vice president Klas Dahlqvist
II vice president Johan Olin
sekreterare Harry Norrgård
vice sekreterare Tommy Öberg
skattmästare Leif Ekberg
vice skattmästare Kaj Koivumäki
klubbmästare Edgar Björklund
tailtwister Leif Olin
past president Magnus Björkholm

2008-2009

president Klas Dahlqvist
I vice president Harry Norrgård
II vice president Kristian Forsell
sekreterare Tommy Öberg
vice sekreterare Ole Lindholm
skattmästare Kaj Koivumäki
vice skattmästare Patric Westerlund
klubbmästare Dan Fröberg
tailtwister Mårten Kevin
past president Jan Moed

